

Конвенција за безбедност и здравје при работа , 1981 (C155)

Конвенција која што се однесува на Безбедност и Здравје при Работа (Забелешка: Датум на стапување во сила: 11:08:1983.)

Конвенција: Ц155

Место: Женева

Дата на усвојување: 22:06:1981

Предмет на класификација: Безбедност и Здравје при Работа

Статус: Сеуште се користи како инструмент за добување на информации Генералното Собрание на Меѓународната Организација на Трудот, Раководното Тело на Меѓународната Канцеларија на Трудот се состана во Женева на својата шеесет и седмата седница на 3 јуни 1981, и Одлучи да усвои одредени предлози во однос на безбедноста и здравјето на работното место, како шеста точка на дневниот ред на оваа седница, и Одлучи овие предлози да добијат форма на Меѓународна Конвенција, Ја усвојува на дваесет и вториот ден на Јуни година илјада деветстотини осумдесет и прва следнава Конвенција , која може да се нарече Конвенција за безбедност и здравје при работа, 1981:

ДЕЛ 1. ОБЕМ И ДЕФИНИЦИИ

Член 1

1. Оваа конвенција се однесува на сите гранки на економска активност
2. Членката која што ја ратификува оваа Конвенција може, по консултации во со репрезентативните организации на работодавачите и на работниците, да исклучи од нејзина примена, делови или целина од пооделни гранки на економската активност, како што се морска испорака или риболов, во случај да се појавуваат посебни проблеми во нејзината примена.
3. Секоја Членка која ја ратификува оваа Конвенција треба да ги наведе, во нејзиниот прв извештај за примената на Конвенцијата според Член 22 од Уставот на Меѓународната Организација на Трудот, сите гранки кој што согласно на параграф 2 од овој Член се исклучени, објаснувајќи ги причините за ваквите иземања и мерките што се превземаат за да се обезбеди адекватна заштита на работниците во дејностите што не се опфатени, додека во последнователните извештаи треба да наведе каков е напредокот кон нејзина поширока примена.

Член 2

1. Оваа Конвенција се однесува на сите работници во гранките на економската активност кој што таа ги покрива
2. Членката која што ја ратификува оваа Конвенција, може по консултации со представници на репрезентативните организациите на работодавачите и работниците, да исклучат од примена, целосно или делумно, одредена категорија на работници, за случаите каде што постојат посебни тешкотии за нејзина примена
3. Секоја Членка која ја ратификува оваа Конвенција треба да ги наведе, во нејзиниот прв извештај за примената на Конвенцијата кој што ќе го достави според Член 22 на Уставот

на Меѓународната Организација на Трудот, категориите на работници кои што можат да бидат исклучени согласно на параграф 2 од овој Член, наведувајќи ги причините за ваквите иземања, а во последователните извештаи треба да се наведе било каков напредок кон нејзина поширока примена.

Член 3

За потребите на оваа Конвенција--

(а) поимот гранка на економска активност ги покрива сите гранки во кои што работниците се вработени, вклучително и државните служби;

(б) поимот работници ги покрива сите вработени лица, вклучително и јавните службеници;

(в) поимот работно место ги покрива сите места каде што работниците треба да се наоѓаат или да одат поради причини поврзани со нивната работа и кои што се под директна или индиректна контрола на работодавачот;

(г) поимот регулатива ги покрива сите одредби што имаат извршна моќ според законот донесен од надлежен орган или органи;

(д) поимот здравје, поврзано со работата, се однесува на отсуство на инфекции и болести; тој исто така ги вклучува физичките и менталните елементи кои што се директно поврзани со здравјето и хигената на работното место.

ДЕЛ 2. ПРИНЦИПИ НА НАЦИОНАЛНАТА ПОЛИТИКА

Член 4

1. Секоја Членка треба, од аспект на националните услови и практика и во консултација со најголем дел од представниците на организациите на работодавачите и работниците, да формулира, имплементира и периодично да ревидира кохерентна национална политика за безбедност и здравје при работа.

2. Целта на политиката треба да биде заштита од несреќи и повреди на здравјето чие што настанување е поврзано со работното место, преку смалување на ризиците поврзани со работното опкружување во разумни граници.

Член 5

Политиката на која се однесува Член 4 на оваа Конвенција треба да ги има во предвид следниве подрачја на активност, на начин што ќе влијае врз безбедноста и здравјето при работа:

(а) дизајнот, тестирањето, изборот, замената, инсталацијата, распоредот, користењето и ракувањето на материјалните елементи за работа (работно место, работно опкружување, алати, машини и опрема, хемикалии, физички и биолошки супстанции и агенсии, работни процеси);

(б) врските помеѓу материјалните елементи за работа и лицата кој што ја извршуваат или вршат надзор над работата и адаптацијата на машините, опремата, работното време, организацијата на работа и работните процеси кон физичките и менталните капацитети на работниците;

(в) обука, вклучувајќи напредни обука, квалификација и мотивација на лицата, во еден или друг капацитет, за постигнување на соодветно ниво на безбедност и здравје;

(г) комуникација и соработка на ниво на работна група и на ниво на организација, како и на сите други повисоки нивоа се до национално ниво;

(д) заштитата на работниците и на нивните претставници од дисциплински мерки што се должат на нивните активности превземени во согласност со политиките наведени во Член 4 од оваа Конвенција.

Член 6

Со формулацијата на политиката како што е наведено во Член 4 од оваа Конвенција треба да утврдат функциите и одговорностите во однос на безбедноста и здравјето при работа, за државните органи, работодавачите, работниците и останатите, имајќи ги во предвид комплементарниот карактер на ваквите одговорности и на националните услови и практика

Член 7

Состојбата во однос на безбедноста и здравјето при работа треба да биде контролирана во соодветни временски интервали независно дали контролите се однесуваат на целокупната активност или на определени подрачја, со цел идентификување на главните проблеми, вклучување на ефикасни методи за работа, приоритети за акција и евалуација на резултатите.

ДЕЛ 3. АКЦИИ НА НАЦИОНАЛНО НИВО

Член 8

Секоја Членка треба, преку соодветни закони или регулатива или со друг метод конзистентен со националните услови и практика, како и во консултација со претставниците на организациите на работодавачите и работниците, да превземе чекори што се неопходни за да се примени Член 4 од оваа Конвенција.

Член 9

1. Примената за законите и регулативата во однос на безбедноста и здравјето при работа треба да бидат обезбедени со соодветен систем на инспекција.
2. Системот на принуда треба да обезбеди соодветни казни за прекршувањето на законите и регулативите.

Член 10

Соодветни мерки треба да се превземат за да се обезбеди насочување на работодавачите и на работниците со цел да им се помогне да ги исполнат законските обврски.

Член 11

За да се ефектуира политиката опишана во Член 4 на оваа Конвенција, надлежниот орган или органи треба да обезбедат извршување на следниве функции:

(а) да го определува онаму каде што природата и нивото на ризикот бараат, дизајнот, конструкцијата или положбата на објектите на организациите, начинот на извршување на нивните операции, факторите кој што влијаат на нивното работење и на промените на

нивните цели, безбедноста на техничката опрема која се користи при работа, како и примената на процедурите дефинирани од надлежните органи;

(б) определување на работниот процес и на субстанците и агенсите чија што примена треба да се забрани, да се ограничи или да се направи предмет на одобрување или контрола од наележен орган или органи; здравствените опасности кои што настануваат поради симултано изложување на неколку субстанции или агенсии;

(в) воспоставување и примена на процедури за известување за професионалните несреќи и болести, според работодавач, осигурителни институции или останатите чинители кои што се директно засегнати и изготвување на годишна статистика за професионалните несреќи и болести;

(г) чување на барањата, за случаите на професионални несреќи, болести или други повреди на здравјето што произлегуваат или може да се поврзат со работата која што се извршува;

(д) да публикува годишно, информации за мерките што се превземаат за спроведување на политиката опишана во Член 4 од оваа Конвенција и за професионалните несреќи, заболувања и останатите повреди на здравјето што се резултат или можат да се поврзат со работата

(е) воведување или проширување на постоечките системи, согласно на националните услови и можности, за испитување на хемиските, физичките и биолошките агенсии од аспект на нивниот ризик врз здравјето на работниците.

Член 12

Соодветни мерки треба да се превземат, согласно со националните закони и практика, од аспект на тоа дека оној што дизајнира, произведува, увезува, обезбедува трансфер на машини, опрема или материи за професионална употреба --

(а) да се обезбеди во разумни граници дека машините, опремата или субстанците не представуваат опасност за безбедноста и здравјето на оние што соодветно ги користат;

(б) да ги направат достапни информациите кои што се однесуваат на правилна инсталација и користење на машините и опремата, соодветната употреба на супстанците, информациите за опасностите на машините и опремата и опасните карактеристики на хемиските субстанции и физичките и биолошките агенсии или производи, како и инструкции за тоа како да се избегне опасноста

(в) превземање на студии и истражувања во чекор со научните и техничките достигнувања неопходни за прилагодување со под параграфите а) и б) од овој Член.

Член 13

Работникот кој што се преместил од работното место поради изложеност на непоредна и сериозна опасност по неговиот живот или здравје, за кое што тој има разумно оправдување, треба да биде заштитен од последиците согласно на националните услови и практика.

Член 14

Соодветни мерки за промоција треба да се превземат, согласно на националните услови и практики, за прашањето на безбедноста и здравјето при работа на сите нивоа на образование и обука, вклучително и во високото техничко, медицинско или професионално образование на начин што ги задоволува потребите на сите работници.

Член 15

1. Од аспект на обезбедување на кохерентност со политиката на која се однесува Член 4 од оваа Конвенција и мерките за нејзина примена, секоја Членка треба по консултација со репрезентативните организации на работодавачите и работниците и со останатите тела онаму каде што тоа е соодветно на националните услови и практика да обезбеди неопходна координација помеѓу различни органи и тела кои што се повикани да ги применуваат Делот 2 и 3 од оваа Конвенција.
2. Во случаите кога околностите наметнуваат и националните услови и практика тоа го дозволуваат, овие договори треба да вклучуваат воспоставување на централно тело.

ДЕЛ 4. АКЦИЈА НА НИВО НА ОРГАНИЗАЦИЈА

Член 16

1. Работодавачите треба да обезбедат дека работното место, машините, опремата и процесите кои што се под нивна контрола се безбедни и без ризик за здравјето.
2. Работодавачите треба да обезбедат дека хемиските, физичките, психичките и биолошките субстанции и агенци под нивна контрола се без ризик за здравјето кога ќе се превземат адекватни мерки на заштита.
3. Работодавачите треба да обезбедат онаму каде што е неопходно, заштитна облека и опрема, како превенција од ризикот од несеќи или од влијанијата со негативно дејство врз здравјето.

Член 17

Во случај кога две или повеќе организации ги извршуваат активностите симултано на едно работно место, тие треба да соработуваат во примената на одредбите на оваа Конвенција.

Член 18

Работодавачите треба да обезбедат онаму каде што е неопходно, адекватни средства за прва помош за случаите на вонредни состојба и несреќи.

Член 19

Неопходно е да постојат договори на ниво на организации според кои—

(а) работниците при извршување на нивната работа соработуваат со нивниот работодавач во исполнувањето на обврските на работодавачот во однос на работникот;

(б) представниците на работниците во организациите да соработуваат со работодавачот на полето на безбедност и здравје при работа;

(в) на представниците на работниците во организациите им се даваат адекватни информации и истите се консултираат за мерките што се превземаат од работодавачот за обезбедување на безбедност и здравје при работа при што тие се обврзани да ги чуваат информациите како деловна тајна;

(г) работниците и нивните представници во организациите добиваат соодветна обука за безбедност и здравје при работа;

(д) работниците или нивните представници во претпријатијата, согласно на националните закони и практика, можат да бараат да бидат консултирани за сите аспекти на безбедноста и здравјето при работа; за оваа цел можат да бидат ангажирани надворешни технички советници на основ на меѓусебен договор;

(ѓ) извештајот на работникот што се доставува до неговиот претпоставен, треба да го вклучува описот на ситуацијата за која што се верува дека претставува непосредна и сериозна опасност за неговиот живот или здравје; доколку е неопходно работодавецот да превземе акција за елиминирање на опасностите, се додека тоа не го направи, тој не може да бара работникот да се врати на работното место каде што, е изложен на непосредна и сериозна опасност за неговиот живот или здравје..

Член 20

Соработката помеѓу менаџментот и работниците и/или нивните представници во организациите треба да бидат основен елемент за организациони или други мерки кој што треба да се превземат опишани во Членовите од 16 до 19 од оваа Конвенција.

Член 21

Мерењето на безбедноста и здравјето при работа не треба да вклучува било какви трошоци за работниците.

ДЕЛ 4: ФИНАЛНИ ОДРЕДБИ

Член 22

Оваа Конвенција не ја ревидира било која друга меѓународна Конвенција или Препораки која се однесуваат на работната сила.

Член 23

Формалната ратификација на оваа Конвенција треба да биде проследена до Генералниот Директор на Меѓународната Канцеларијата на Трудот за регистрација.

Член 24

1. Оваа Конвенција е обврзувачка за оние Членки на Меѓународната Организација на Трудот чиј што ратификации се регистрирани кај Генералниот Директор

2. Таа ќе стапи во сила дванаесет месеци по датумот на кој што ратификациите на две Членки се регистрирани кај Генералниот.

3. Потоа, оваа Конвенција треба да стапи во сила за било која Членка дванаесет месеци по датумот на кој што нејзината ратификација била регистрирана.

Член 25

1. Членката која ја ратификувала оваа Конвенција може да ја оптовика истата по истекот на десет години од датумот кога Конвенцијата за прв пат стапила во сила, преку акт испратен до Генералниот Директор на Меѓународната Канцеларијата на Трудот за регистрација, Ваквото отповикување нема да има ефект додека не измине една година од датумот на кој што е регистрирано барањето.

2. Секоја Членка која ја ратификувала оваа Конвенција, како и онаа која во период од една година од истекот на периодот од десет години наведен во претходниот параграф, не го искористила правото на отповикување обезбедено со овој Член, ќе се смета дека ја продолжила важноста на Конвенцијата за период од наредни десет години и истата може да се раскине по истекот на периодот од десет години според условите обезбедени со овој Член.

Член 26

1. Генералниот Директор на Меѓународната Канцеларијата на Трудот треба да ги извести сите Членки на Меѓународната Организација на Трудот за регистрацијата на сите ратификации и отповикувања кој што му се доставени од страна на Членките на Организацијата

2. Кога ги информира Членките на Организацијата за регистрацијата на втората ратификација испратена до него, Генералниот Директор треба да им обрне внимание на Членките на Организацијата за датумот на кој што Конвенцијата стапува во сила.

Член 27

Генералниот Директор на Меѓународната Канцеларија на Трудот треба да испрати до Генералниот Секретар на Обединетите Нации за регистрација согласно со Член 102 од Повелбата на Обединетите Нации целосни детали за сите ратификации и одлуки за отповикувања регистрирани кај него согласно на одредбите наведени во претходните Членови.

Член 28

Во разумна временска рамка неопходно е Раководното Тело на Меѓународната Канцеларијата на Трудот да презентира пред Генералното Собрание извештај за функционирањето на оваа Конвенција и треба да утврди дали е пожелно ставањето на прашањето за нејзината целосна или делумно ревизија на дневниот ред на Собранието.

Член 29

1. Во случај Собранието да усвои нова Конвенција која во целост или делумно ја ревидира постоечката Конвенција, во тој случај се додека новата Конвенција не обезбеди:

а) ратификација од Членката на новата ревидирана Конвенција треба ипсо јуре да значи отповикување на оваа Конвенција, како што е наведено во одредбите од Член 25 погоре, доколку и кога новата ревидирана Конвенција ќе стапи во сила

б) од датумот кога новата ревидирана Конвенција ќе стапи во сила оваа Конвенција треба да престане да биде предмет на ратификација на Членките.

2. Оваа Конвенција треба да остане во сила во нејзината постоечка форма и содржина за оние земји Членки кој што ја ратификувале, меѓутоа не ја ратификувале ревидираната Конвенција

Член 30

Англиската и Француската верзија на текстот на оваа Конвенција се подеднакво важечки.